

relse, og da det kun er 7 Aar siden, at Antallet af Fællesfanger var over 64, har Ministeriet ikke kunnet anse denne Reduktion tilraadelig, saa meget mindre som en senere Udbidelse — der vilde blive højest sandsynlig — vilde kræve en Udgift, ikke saa lidt større end den nævnte Besparelse. Hvad Bygningen for Cellefanger angaar, vil en Formindstelse af denne fra at kunne rumme 120 til 90 Cellefanger medføre en Mindreudgift af 26,270 Kr 88 Ø. (for saa vidt dette Beløb er lidt mindre end det paa anførte Skrivelse opgivne, beror dette væsentligt derpaa, at man har fundet det rigtigst af Hensyn til en senere Udbidelse af Anstalten at se bort fra den anførte Sted Sp. 2181 omtalte Forkortelse af Tunnellen). Heller ikke denne Besparelse er særlig stor; men Ministeriet mener dog, at kunne forsvare at foreslaa Cellebygningen opført til kun at rumme 90 Fanger. En Betingelse herfor vil det dog være, at Cellestolen opføres paa det paa Planen projekterede Sted, og at der fra Enden af Cellebygningen til Stolen opføres en Forbindelsesbygning til Fangerens Transport mellem de to Bygninger, hvilket vil medføre en Udgift af 2,109 Kr., saaledes at Besparelsen kun bliver 24,161 Kr. 88 Ø. Hvis man nemlig opførte Cellestolen umiddelbart for Enden af den reducerede Cellebygning, vilde Følgen heraf blive, at man ved en senere Udbidelse af Cellebygningen, der rimeligvis vil vise sig nødvendig i en ikke fjern Fremtid, maatte nedrive Stolen for at faa Plads til Forlængelsen af Cellebygningen, hvilket derimod vil undgaaes, naar den fornødne Plads mellem de to Bygninger holdes disponibel, og der imellem dem opføres en interimistisk Forbindelsesbygning.

II. Hvad dernæst Spørgsmaalet om en Reduktion i Udgiften til Funktionærboliger angaar, skal Ministeriet først og fremmest bemærke, at for saa vidt en saadan skulde gennemføres ad den Vej, at flere af Funktionærerne henvistes til at leje Boliger andetsteds, mod at der blev tilstaaet dem Huslejegodtgørelse, vilde en saadan Ordning komme i afgjort Strid med, hvad den paagældende Tjenestes Interesse kræver. Udvalget har i sin Beretning særlig henvist til saadanne Funktionærer som Bogholder, Kassierer og Kontorister. Det er imidlertid af stor Betydning for Tjenestens forsvarlige Udførelse, at disse Funktionærer bo umiddelbart ved Anstalten, og at dette hidtil har været erkendt fra alle Sider, viser sig deri, at samtlige Bogholdere og Kassierer ved Landets 3 Strafanstalter og 4 af de 7 ved disse ansatte Kontorister have Tjenestebolig. Hvad Bogholderen angaar maa det erin-

res at denne Funktionær ikke ubelukkende er Kontorofficiant. Han fører ifølge sin Stilling Overtilsynet med Anstaltens Arbejdsvirksomhed og deltager i Afslæggelsen af Fangebesøg. Det vil være indlysende, at der med Hensyn til Arbejdsvirksomheden paa en hvilken som helst Tid af Dagen kan opstaa Tvivlsspørgsmaal, der kræver Bogholderens personlige Nærværelse snarest mulig, og Erfaringen har vist, at saadanne Spørgsmaal meget hyppigt fremkomme. Alene af denne Grund vil det være i høj Grad ubensigtsmæssigt for Anstalten, hvis denne Funktionær ikke boer umiddelbart ved samme. Og hvad angaar Kassieren, skal det oplyses, at heller ikke denne Funktionær alene er beskæftiget med Kontorarbejde, idet han foruden at være Kassierer tillige er Økonomiforvalter. Ogsaa paa Økonomiens Omraade kan der til alle Tider paa Dagen, hvad Erfaringen ligeledes har vist, opstaa Tvivlsspørgsmaal, hvis øjeblikkelige Afgørelse bør træffes af denne Funktionær. Dertil kommer, at Økonomiforvalteren ved Kristianshavns Strafanstalt fører det daglige Tilsyn med de i Anstalten arbejdende Haandværkere, hvilket ogsaa ofte giver Anledning til, at han maa tilkaldes udenfor den egentlige Kontortid. For de to Kontoristers Vedkommende er Forholdet ved Kristianshavns Strafanstalt f. T. det, at kun den ene af dem har Tjenestebolig. Det vil imidlertid, da begge Kontorister i øvrigt ere ligestillede, være det retfærdigste, at de ogsaa med Hensyn til Bolig have samme Bilkkaar. Det er derhos ofte af Betydning for Anstalten, at Kontoristerne hurtigt kunne tilkaldes ogsaa uden for den egentlige Kontortid, idet der i en Strafanstalt ikke sjældent indtræder Tilfælde, der kræve øjeblikkelig Optagelse af Forhør eller hurtig Ekspedition af Breve o. l. Kontoristerne udføre endelig i Almindelighed Bogholderens og Kassierens Forretninger under disse Funktionærers Forsald, hvad der ligeledes gør det ønskeligt, at de bo ved Anstalten. Med Hensyn til alle de her nævnte Funktionærer gælder det derhos, at de ifsttevis med Inspektør og Assistent paa Søn- og Helligdage deltage i den saaldte Vagtjeneste, der bestaar i, at den paagældende er til Stede paa Anstalten hele Dagen for at kunne kontrollere Dokumenterne ved Modtagelsen af nye Fanger, give Tilladelse til Fangebesøg og besøge andre løbende Forretninger. Ogsaa af Hensyn til denne Vagtjeneste vilde det være højest uheldigt, om disse Funktionærer boede borte fra Anstalten.

Hvad særlig angaar Spørgsmaalet om Opførelse af en Embedsbolig for Præsten, er det i Udvalgets Beretning gjort gældende, at denne Embedsmand, lige som det finder